ఆర్.జి.ఎస్. నాయుడు అండ్ కంపెనీ

వర్సెస్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ టాక్స్ మరియు ఎక్సెస్ ప్రాఫిట్స్ టాక్స్ మద్రాస్

(మరియు కనెక్ట్ చేయబడిన అప్పీల్స్)

(J.L. కపూర్, M. హిదయతుల్లా మరియు J.C. షా, న్యాయమూర్తులు.)

1960

డిసెంబర

అదనపు లాభాల పన్ను – అదనపు లాభాలు, అంచనా వేయబడని లేదా తక్కువ అంచనా వేయబడినవి – తిరిగి తెరవగలిగితే అసెస్‌మెంట్ – ఆదాయ విభజన – అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం, 1940 (XV ఆఫ్ 1940), సెక్షన్ 15, రూల్ 9, షెడ్యూల్ I.

జూలై 11, 1945 నాటి ఒప్పందం ప్రకారం, అప్పీలుదారులను కోయంబత్తూర్ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్‌కు 20 సంవత్సరాల పాటు మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా నియమించారు మరియు కంపెనీ నికర లాభాలపై 10% కమీషన్‌తో సహా వారికి నిర్దిష్ట వేతనం అందించబడింది మరియు సంవత్సరానికి చెల్లించబడుతుంది. సంస్థ యొక్క ఖాతాలు మూసివేయబడిన వెంటనే మరియు కంపెనీ కొనుగోళ్లు మరియు మూలధన వ్యయంపై కమీషన్లు. అక్టోబర్ 1 , 1944 కి ముందు , అప్పీలుదారులు కోయంబత్తూర్ మిల్స్ ఏజెన్సీ లిమిటెడ్ యొక్క మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా ఉన్నారు , వీరు కోయంబత్తూరు స్పిన్నింగ్ మరియు వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యొక్క మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా ఉన్నారు. అప్పీలుదారుల ఖాతా సంవత్సరం మార్చి 31న , కంపెనీ జూన్ 30న , ఏజెన్సీ కంపెనీ సెప్టెంబర్ 30న ముగిశాయి. 1945-46 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి అప్పీలుదారులు తమ ఆదాయ రిటర్న్‌ను సమర్పించారు ,

ఇందులో నిర్ణీత వేతనం మరియు కమీషన్‌లు ఉన్నాయి.ఈ రిటర్ ్తను ఇన్‌కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్ ఆమోదించారు మరియు మార్చి 31, 1945తో ముగిసే ఛార్జీ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో అదనపు లాభాల పన్ను బాధ్యత కూడా దాని ఆధారంగా రూపొందించబడింది. 1946-47 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి అప్పీలుదారులు ఆదాయపు రిటర్న్ సమర్పించారు , ఇందులో పత్తి మరియు దుకాణాల కొనుగోళ్లు మరియు మూలధన వ్యయంపై 1-4-1945 నుండి 30 -06-1945 వరకు కమీషన్ కూడా ఉంది. ఏప్రిల్ 1 , 1945 నుండి మార్చి 31 , 1946 వరకు కొనుగోళ్లు మరియు మూలధన వ్యయంపై కమీషన్‌ను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని , దాని ప్రకారం రసీదులను లెక్కించాలని పన్ను అధికారి ఆదేశించారు. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 కింద ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద 1945-46కి సంబంధించిన అసెస్‌మెంట్ మళ్లీ ప్రారంభించబడింది మరియు అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని షెడ్యూల్ Iలోని నియమం 9ని వర్తింపజేయడం ద్వారా చేసిన విభజన ఫలితంగా , ఆదాయపు పన్ను మరియు అదనపు లాభాల పన్ను కోసం అప్పీలుదారుల బాధ్యత సవరించబడింది మరియు తాజా అంచనాలు చేయబడ్డాయి. అసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్‌లను అప్పీలేట్ అధికారులు ధృవీకరించారు.

తక్షణ సందర్భంలో వలె , అదనపు లాభాల పన్నును అంచనా వేయడానికి ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధి మరియు కంపెనీ ఖాతా సంవత్సరం సరిపోలలేదు , వారు లెక్కించినట్లు అంచనా వేసిన ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడం ద్వారా , తక్కువ అంచనా మరియు అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం చర్య తీసుకోవడానికి పన్ను అధికారికి అనుమతి ఉంది.అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి , అప్పీలుదారులు అందుకున్న కమీషన్‌ను షెడ్యూల్ I లోని 9వ నిబంధన ప్రకారం విభజించడంలో సక్రమంగా వ్యవహరించారు.

అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ I యొక్క నియమం 9 సాధారణ నిబంధనలలో రూపొందించబడింది మరియు ఇది నిర్ణీత కాలాల కోసం అమలు చేయడానికి ఉద్దేశించిన అన్ని ఒప్పందాలకు వర్తిస్తుంది. ఒకవేళ , మొత్తం కాంట్రాక్ట్ యొక్క పనితీరు కోసం , నిర్దిష్ట రేట్ల వద్ద వేతనం చెల్లించవలసి ఉంటే , ఆ వేతనం నుండి సంపాదించిన లాభాలను తప్పనిసరిగా అకౌంటింగ్ వ్యవధికి మించి కాంట్రాక్ట్ యొక్క పనితీరు పొడిగించినట్లయితే నియమం 9 ద్వారా సూచించబడిన పద్ధతిలో విభజించబడాలి.

ఇ.డి. సాసన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్ V ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బాంబే సిటీ, [1955] I S.C.R. 313, విశిష్టమైనది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ 1960 నం.181 నుండి 184 వరకు.

1950 నాటి నం.43ని సూచించిన కేసులో మద్రాసు హైకోర్టు మార్చి 16 , 1955 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీలు.

ఎ.వి. విశ్వనాథ శాస్త్రి ఆర్. గణపతి అయ్యర్ మరియు జి గోపాలకృష్ణన్, అప్పీలుదారుల కోసం

హర్దయాల్ హార్డీ మరియు డి గుప్తా, ప్రతివాది తరపున.

1960, డిసెంబర్ 14.ద్వారా కోర్టు తీర్పు వెలువడింది.

SHAH, J. – ఈ అప్పీళ్లు ఏప్రిల్ 1, 1944 నుండి మార్చి 31, 1945 వరకు మరియు ఏప్రిల్ 1,1945 నుండి మార్చి 31 , 1946 వరకు రెండు చార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ పీరియడ్‌లకు సంబంధించి అప్పీలుదారుల అదనపు లాభాల పన్ను బాధ్యతకు సంబంధించినవి.

అప్పీలుదారులు జూలై 11 , 1945 నాటి ఒప్పందం ప్రకారం , కోయంబత్తూర్ స్పిన్నింగ్ అండ్ వీవింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్‌కు 20 సంవత్సరాల పాటు మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా నియమించబడ్డారు – ఇకపై కంపెనీగా సూచిస్తారు. అక్టోబర్ 1 , 1944కి ముందు , అప్పీలుదారులు కోయంబత్తూరు మిల్స్ ఏజెన్సీ లిమిటెడ్ యొక్క మేనేజింగ్ ఏజెంట్లు – ఇకపై కంపెనీ మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా ఉన్న ఏజెన్సీ కంపెనీగా సూచించబడ్డారు. అప్పీలుదారుల ఖాతా సంవత్సరం మార్చి 31న ముగిసింది , కంపెనీ జూన్ 30న మరియు ఏజెన్సీ కంపెనీ సెప్టెంబర్ 30న ముగిసింది. అప్పీలుదారులను మేనేజింగ్ ఏజెంట్‌లుగా నియమించిన ఒప్పందం ప్రకారం, కింది వేతనం అందించబడింది:

1. నెలకు రూ.1,500 చొప్పున ఆఫీస్ అలవెన్స్;

2. పత్తి మరియు దుకాణాల అన్ని కొనుగోళ్లపై 1% కమీషన్ మరియు కాలానుగుణంగా వెచ్చించే అన్ని మూలధన వ్యయంపై 2 ½%; మరియు

3. కంపెనీ యొక్క నికర లాభాలపై 10% కమీషన్ చెల్లించాలి మరియు కంపెనీ ఖాతాలు మూసివేయబడిన వెంటనే సంవత్సరానికి చెల్లించాలి.

1945-46 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి , అప్పీలుదారులు ఈ క్రింది అంశాలతో సహా వారి ఆదాయ రిటర్న్‌ను సమర్పించారు:

1. ఏజెన్సీ కంపెనీ నుండి వేతనం

రూ.36,000.

2. ఏజెన్సీ కంపెనీ నుండి వచ్చే లాభాలపై 10% కమీషన్30.09.1944 వరకు

రూ.37,953.

3. 1.10.1944 నుండి 31.03.1945 వరకు కంపెనీ నుండి వేతనం రూ. 9,000.

4. ఈ కాలంలో కొనుగోలు చేసిన పత్తి మరియు దుకాణాలపై 1% కమీషన్ రూ.21,704.

ఈ రిటర్న్‌ను అదనపు ఆదాయపు పన్ను అధికారి , కోయంబత్తూర్ I & II సర్కిల్‌లు ఆమోదించారు మరియు అప్పీలుదారులు ఆదాయపు పన్నుకు అంచనా వేయబడ్డారు. మార్చి 31 , 1945తో ముగిసే ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో అదనపు లాభాల పన్ను కూడా అదే ప్రాతిపదికన రూపొందించబడింది. 1946-47 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి , అప్పీలుదారులు ఈ క్రింది అంశాలను కలిగి ఉన్న వారి ఆదాయ రిటర్న్‌ను సమర్పించారు:

1. కంపెనీ నుండి ఒక సంవత్సరానికి వేతనం 1-4-1945 రూ.18,000.

2. కంపెనీ చెల్లించిన లాభాలపై 10% కమీషన్డిసెంబర్ 1945 (1.10.1944 నుండి 30.06.1945) రూ.1,90,889.

3. పత్తి మరియు దుకాణాల నుండి కొనుగోళ్లపై 1% కమీషన్1.4.1945 నుండి 30.06.1945 వరకు రూ. 16,777.

4. మూలధన వ్యయంపై 2 ½% వద్ద కమీషన్01.10.1944 నుండి 30.06.1945 వరకు రూ. 1,690.

1945 ఏప్రిల్ 1 నుండి మార్చి 31 , 1946 వరకు కొనుగోళ్లు మరియు మూలధన వ్యయంపై కమీషన్‌ను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని మరియు దాని ప్రకారం రసీదులను లెక్కించాలని అసెస్‌మెంట్‌కు బాధ్యత వహించే పన్ను అధికారి ఆదేశించారు.ఆదాయం-పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద అసెస్‌మెంట్‌ను మళ్లీ తెరిచిన తర్వాత , అంశము 4లో రూ.1,127 ఆపాదించబడిన మొత్తం మునుపటి సంవత్సరం ఖాతాలోకి తీసుకోబడింది.మరియు కంపెనీ లాభాలపై కమీషన్ అక్టోబరు 1 , 1944 నుండి మార్చి 31 , 1945 వరకు మరియు ఏప్రిల్ 1 ,1945 నుండి జూన్ 30 , 1945 వరకు అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క షెడ్యూల్ I యొక్క నియమం 9 వర్తింపజేయడం ద్వారా విభజించబడింది.పన్ను అధికారి మార్చి 31 , 1946తో ముగిసే కాలానికి 3 మరియు 4 అంశాల క్రింద చెల్లించవలసిన దామాషా కమీషన్‌ను కూడా నిర్ణయించారు మరియు విభజన ఫలితంగా , 1945-46 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను మరియు అదనపు లాభాల పన్ను కోసం అప్పీలుదారుల యొక్క అసలైన మరియు సవరించబడిన బాధ్యత మరియు ఏప్రిల్ 1 , 1944 నుండి మార్చి 31 , 1945 వరకు వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధి ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

ఆదాయపు పన్ను అసలు అంచనా	రూ.1,04,654.
అదనపు లాభాల పన్ను సవరించిన గణాంకాలు	రూ. 45,292.

_____

ఆదాయపు పన్ను (నష్టం) రూ. 36,182.

అదనపు లాభాల పన్ను రూ.1,41,962-11-0.

అసెస్మెంట్ సంవత్సరం 1946-47 మరియు ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధి ఏప్రిల్ 1, 1945 నుండి మార్చి 31, 1946 వరకు, పన్ను బాధ్యత ఇక్కడ లెక్కించబడింది:

ఆదాయపు పన్ను రూ.1,66,271.

అదనపు లాభాల పన్ను రూ.1,13,163-5-0.

ఆదాయపు పన్ను మరియు అదనపు లాభాల పన్నుకు సంబంధించిన మదింపు ఉత్తర్వులను అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ మరియు ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ధృవీకరించాయి. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(1) మరియు అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 21 కింద రిఫరెన్స్ కోసం అప్పీలుదారుల దరఖాస్తుల పై , ట్రిబ్యునల్ కేసు యొక్క ప్రకటనను రూపొందించి , కింది నాలుగు ప్రశ్నలనుమద్రాసులోని హైకోర్టున్యాయ స్థానానికి సమర్పించింది:

1. కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో , ఆదాయపు పన్ను అధికారి /అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను మరియు అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34 మరియు 15 కింద చర్య తీసుకోవడం సరైనదేనా?

2. ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలపై మరియు పరిస్థితులలో, నియమం 9, సెక్షన్ 1లోని నిబంధనలు సరిగ్గా వర్తింపజేయబడ్డాయా?

3. కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో , ఆదాయపు పన్ను అధికారి/అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను మదింపు 1945-46 మరియు రూ.1 ,43,163 కోసం దామాషా కమీషన్ ఆదాయం రూ.1 ,127ను చేర్చడంలో సరైనదేనా అదనంగా 31 మార్చి 1945తో ముగిసే ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో అదనపు లాభాల పన్ను అంచనా పన్ను కోసం రూ.1,127 మరియు

4. 1946-47 అసెస్‌మెంట్ సంవత్సరానికి వాస్తవాలు మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో , రూ.37,129 మరియు రూ.2,299 యొక్క దామాషా కమీషన్ సరిగ్గా అంచనా వేయబడిందా?

అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా మరియు డిపార్ట్‌మెంట్‌కు అనుకూలంగా అన్ని ప్రశ్నలకు హైకోర్టు సమాధానమిచ్చింది. హైకోర్టు జారీ చేసిన ఉత్తర్వుకు వ్యతిరేకంగా , ఈ అప్పీళ్లు ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 A(2) ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 21తో చదవబడిన సర్టిఫికేట్‌తో ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడ్డాయి.

ఈ అప్పీళ్లలో రెండు ప్రశ్నలు కాన్వాస్ చేయబడ్డాయి:

1. 1945-46కి సంబంధించిన అసెస్‌మెంట్‌ను మళ్లీ తెరవడానికి ట్యాక్సింగ్ అధికారికి అనుమతి ఉందా; మరియు

2. అప్పీలుదారులు అందుకున్న కమీషన్ అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని షెడ్యూల్ I లోని రూల్ 9 ప్రకారం విభజించబడుతుందా.

అప్పీలుదారులు తమ ఖాతా పుస్తకాలను నగదు ప్రాతిపదికన నిర్వహించేవారు మరియు కంపెనీ ఖాతాలు మూసివేయబడిన తర్వాత కంపెనీ నుండి పొందిన కమీషన్ క్రెడిట్ చేయబడింది.కంపెనీ నుండి అప్పీలుదారులు స్వీకరించిన మొత్తాలను వారి రిటర్న్‌లో చేర్చారు మరియు 1945-46 సంవత్సరానికి సంబంధించిన అసెస్‌మెంట్‌ను అదనపు లాభాల పన్ను ప్రయోజనాల కోసం పన్ను అధికారి వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ కాలాలకు తగిన విభజన లేకుండా పూర్తి చేశారు.అలా చేయడంలో, పన్ను అధికారి తప్పిదానికి పాల్పడ్డారు.ఎక్సెస్ ప్రాఫిట్ ట్యాక్స్ మరియు కంపెనీ అకౌంట్ యొక్క సంవత్సరాన్ని అంచనా వేయడానికి ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ పీరియడ్ సరిపోలేదనే వాస్తవాన్ని అతను పట్టించుకోలేదు. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం, పన్ను అధికారి తన ఆధీనంలోకి వచ్చిన ఖచ్చితమైన సమాచారం యొక్క పర్యవసానంగా , అదనపు లాభాల పన్నుకు విధించబడే ఏదైనా ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధి యొక్క లాభాలు మదింపు నుండి తప్పించుకున్నట్లు లేదా తక్కువ అంచనా వేయబడినట్లు గుర్తించినట్లయితే , అతను సెక్షన్ 13 కింద నోటీసులో చేర్చబడే అన్ని లేదా ఏవైనా అవసరాలను కలిగి ఉన్న నోటీసును అటువంటి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కలిగిన వ్యక్తికి అందించవచ్చు మరియు లాభాలను అంచనా వేయడానికి లేదా తిరిగి అంచనా వేయడానికి కొనసాగవచ్చు. ఈ నిబంధన 1948 లో సవరించబడటానికి ముందు ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1)కి సారూప్యత ఉంది. సంస్థ యొక్క ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ వ్యవధి

మరియు అకౌంటింగ్ వ్యవధి సరిపోతుందని భావించిన ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడం ద్వారా , అదనపు లాభాల పన్ను కోసం పన్ను బాధ్యత యొక్క గణనలో తక్కువ అంచనా వేయబడింది మరియు ఇది పన్ను అధికారికి తెరవబడింది. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 15 ప్రకారం చర్య తీసుకోండి.

రెండవ ప్రశ్న యొక్క నిర్ణయం అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క నియమం 9, షెడ్యూల్ I పై ఆధారపడి ఉంటుంది. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 2(19) ప్రకారం , "లాభాలు" అనే వ్యక్తీకరణ షెడ్యూల్ I ప్రకారం నిర్ణయించబడిన లాభాలను సూచిస్తుంది. ఆ షెడ్యూల్ అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం లాభాల గణన కోసం నియమాలను నిర్దేశిస్తుంది ; మరియు నియమం 9 ద్వారా, ఇది మెటీరియల్ అయినంత వరకు అందించబడింది:

> “ఒప్పందం యొక్క పనితీరు అకౌంటింగ్ వ్యవధికి మించి ఉన్నట్లయితే, (అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి, ఏదైనా ప్రత్యేక పరిస్థితుల కారణంగా, లేకుంటే నిర్దేశిస్తే) అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో మొత్తం లాభాలు లేదా నష్టాల నిష్పత్తిని ఆపాదించాలి , లేదా అకౌంటింగ్ వ్యవధికి సరిగ్గా ఆపాదించబడిన కాంట్రాక్ట్ యొక్క పూర్తి పనితీరు నుండి , దానిలో కాంట్రాక్ట్ ఎంత మేరకు నిర్వహించబడిందనే దానికి సంబంధించి అంచనా వేయబడినది."

మేనేజింగ్ ఏజెన్సీ యొక్క ఒప్పందం యొక్క పనితీరు జూలై 1, 1945 నుండి జూన్ 30, 1946 వరకు కంపెనీ యొక్క ఖాతా వ్యవధికి మించి పొడిగించబడింది: ఇది రెండు అకౌంటింగ్ కాలాల్లోని భాగాలను కవర్ చేస్తుంది. అందువల్ల పన్ను అధికారి అకౌంటింగ్ కాలాలకు సరిగ్గా ఆపాదించబడిన నిష్పత్తిలో కాంట్రాక్ట్ యొక్క పూర్తి పనితీరు ఫలితంగా వచ్చే మొత్తం లాభాలను ఛార్జ్ చేయదగిన

అకౌంటింగ్ కాలాలకు విభజించడానికి బాధ్యత వహిస్తాడు మరియు అతను దీన్ని కొనసాగించాడు. అప్పీలుదారుల తరపు న్యాయవాది వాదిస్తూ , రూల్ 9 ద్వారా ఉద్దేశించబడిన ఒప్పందాలు ఇంజనీరింగ్ లేదా వర్క్స్ కాంట్రాక్టుల స్వభావానికి చెందినవి మరియు కాంట్రాక్ట్ అమలులో లాభదాయకమైన ఆపరేషన్ ***డి డై ఇన్ డైమ్ (de die in diem)*** లో ఉంటుంది మరియు నిర్దిష్ట సమయంలో వేతనం చెల్లించే ఒప్పందాలు కాదు. నిర్ణీత వ్యవధిలో సేవలు అందించబడతాయి.కంపెనీ ఖాతా సంవత్సరం గడువు ముగిసిన తర్వాత అప్పీలుదారులకు వేతనం చెల్లించిన మాట నిజం; కానీ కాంట్రాక్ట్ అనేది కంపెనీ యొక్క ఖాతా యొక్క సంవత్సరం పొడవునా విస్తరించిన పనితీరు.అప్పిలెంట్లు కంపెనీకి మేనేజింగ్ ఏజెంట్లు మరియు వారు మొత్తం సంవత్సరం మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా తమ విధులను నిర్వర్తించవలసి ఉంటుంది. అదనపు లాభాల పన్నును వార్షిక ఒప్పందంగా అంచనా వేయడానికి ఏజెన్సీ యొక్క 20 సంవత్సరాల కాంట్రాక్ట్ పరిగణించబడుతుందనేది వివాదాస్పదం కాదు.అకౌంటింగ్ వ్యవధిలో కాంట్రాక్ట్ యొక్క పనితీరు నిస్సందేహంగా కత్తిరించబడింది. కాంట్రాక్ట్ యొక్క పనితీరు కోసం వేతనం రోజువారీ రేటుతో లెక్కించబడదు, కానీ మొత్తం సంవత్సరానికి కంపెనీ లాభాలపై కమీషన్ శాతంపై లెక్కించబడుతుంది , కానీ ఆ ఖాతాలో , కాంట్రాక్ట్ పనితీరు లేనిది కాదు. ఖాతా ఏడాది పొడవునా పొడిగించండి.సాధారణంగా మేనేజింగ్ ఏజెన్సీ ఒప్పందంలో , మేనేజింగ్ ఏజెంట్ నష్టాన్ని చవిచూడకపోవచ్చు , కానీ అది ఏజెన్సీ కాంట్రాక్టుల నిర్వహణకు నియమం 9ని వర్తింపజేయదు. నియమం 9 అమలు చేయబడిన నిబంధనలు సాధారణమైనవి: నిర్ణీత వ్యవధిలో పనిచేయడానికి ఉద్దేశించిన అన్ని ఒప్పందాలకు ఈ నియమం వర్తిస్తుంది. ఒకవేళ , మొత్తం కాంట్రాక్టు యొక్క పనితీరు కోసం , నిర్దేశించిన రేట్ల ప్రకారం వేతనం చెల్లించవలసి వస్తే , ఒప్పందం యొక్క పనితీరు అకౌంటింగ్ వ్యవధికి మించి ఉంటే , ఆ వేతనం నుండి పొందిన లాభం తప్పనిసరిగా నియమం 9 ద్వారా అందించబడిన పద్ధతిలో విభజించబడాలి.

ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్ V ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బాంబే సిటీ ([1955] 1 S.C.R. 313)లోని ఈ కోర్టు తీర్పుపై అప్పీలుదారులు బలమైన ఆధారాన్ని ఉంచారు , ఈ కేసుకు ఎటువంటి దరఖాస్తు లేదు. ఆ సందర్భంలో, మూడు వేర్వేరు కంపెనీల మేనేజింగ్ ఏజెంట్లుగా ఉన్న ***M/s E.D. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్***, అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో అనేక తేదీలలో మేనేజింగ్ ఏజెన్సీలను మరో మూడు కంపెనీలకు బదిలీ చేశారు. ***M/s. ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్*** చెల్లించాల్సిన ఆదాయపు పన్ను గణనలో ఒక ప్రశ్న తలెత్తింది , అకౌంటింగ్ సంవత్సరంలో సంబంధిత కాలానికి మేనేజింగ్ ఏజెంట్‌లుగా అందించిన సేవల నిష్పత్తిలో ***M/s. ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్*** మరియు వారి సంబంధిత బదిలీదారుల మధ్య మేనేజింగ్ ఏజెన్సీ కమీషన్ పంపిణీ చేయబడుతుందా లేదా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది. ఈ న్యాయస్థానం (జగన్నాధదాస్ , జె., భిన్నాభిప్రాయాలు) ప్రతి సందర్భంలో మేనేజింగ్ ఏజెన్సీ ఒప్పందాల యొక్క నిజమైన వివరణపై , కంపెనీలు మరియు మేనేజింగ్ ఏజెంట్ల మధ్య సేవా ఒప్పందం పూర్తిగా మరియు విడదీయరానిది మరియు నిర్ణీత కాల వ్యవధిలో మరియు పేర్కొన్న వ్యవధిలో మాత్రమే మేనేజింగ్ ఏజెంట్లకు కంపెనీలు చెల్లించాల్సిన వేతనం లేదా కమీషన్ ;పూర్తి పనితీరు అనేది దానికి సంబంధించి వేతనాలు లేదా జీతం యొక్క పునరుద్ధరణకు ఒక షరతు పూర్వం మరియు చెల్లించవలసిన ప్రతిఫలం పూర్తిగా నిర్వహించబడిన సేవ యొక్క ప్రతి వ్యవధి ముగింపులో మాత్రమే రుణాన్ని ఏర్పరుస్తుంది, విడి విడి కాలాల (broken periods) కోసం మేనేజింగ్ ఏజెంట్లకు ఎటువంటి వేతనం లేదా కమీషన్ చెల్లించబడదు ; M/s. ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్ ద్వారా ఎటువంటి ఆదాయం ఆర్జించబడలేదు లేదా సంపాదించబడలేదు మరియు ఏజెన్సీల బదిలీలో ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ లిమిటెడ్ సంపాదించిన ఆదాయం ఏదీ చేర్చబడలేదు ,వారు ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద పన్ను విధించబడరు.కానీ అది ఎటువంటి ఆదాయాన్ని పొందని మరియు వారి బదిలీదారులకు చెల్లించిన వేతనం మొత్తాలపై ఆదాయపు పన్ను చెల్లించడానికి ఎటువంటి ఆదాయం పొందని మదింపుదారుల

బాధ్యతతో వ్యవహరించే కేసు.అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క రూల్ 9 షెడ్యూల్ I ప్రకారం విభజన సూత్రాన్ని మదింపుదారు అందుకున్న ఆదాయానికి వర్తింపజేయడానికి కోర్టును పిలవలేదు ,లేదా దానికి సమానమైన ఏదైనా రూల్. ఇది షెడ్యూల్ I యొక్క రూల్ 9, ఇది విభజన సూత్రాన్ని ఆకర్షిస్తుంది. M/s. ఇ.డి. సాసూన్ & కంపెనీ ([1955] 1 S.C.R. 313)లో పేర్కొన్న నియమం ఈ కేసుకు వర్తించదు,మరియు వసూలు చేయదగిన అకౌంటింగ్ కాలాల మధ్య కమీషన్ ఆదాయాన్ని విభజించడం ద్వారా అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి చేసిన అంచనా సరైనదేనని హైకోర్టు పేర్కొంది.

అందువల్ల అప్పీళ్లు విఫలమవుతాయి మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడతాయి. ఒక వినికిడి రుసుము.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి